

Stoga je Apelacioni sud potvrdio prvostepenu presudu u pogledu izreke o vozarovoj odgovornosti, ali je vratio predmet na ponovno raspravljanje u pogledu visine naknade štete u smislu opazaka Apelacionog suda.

(LLLR 1967,2,9, str.451)

E.P.

Bilješka.- Ova presuda potvrđuje još jednom praksu američkih sudova kod zračnih nezgoda, prema kojoj po načelu "res ipsa loquitur" zračni vozar, ako se želi osloboditi odgovornosti, mora dokazati da posada zrakoplova nije bila nemarna baš u času nezgode. Kako se radi o odnosu između američkih osoba (fizičke i pravne) nije došla do primjene unifikacija nego interni propisi i dosljedno tome i tim propisima primjerena naknada štete.

E.P.

TRANSPORTNO OSIGURANJE

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 25.VII 1967.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ivo Bešker, dr Emilio Pallua

Osiguranje odgovornosti - Osiguratelj je dužan nadoknaditi štetu prouzrokovanu slabim stanjem kamiona

Pobijanom presudom prvostepeni sud obvezao je tuženog osiguratelja da tužitelju; vozaru cestovnog saobraćaja, plati utuženi iznos od n.d. 9.938,24 s kamatama, kao i da mu naknadi troškove od n.d. 348.- s razloga što je nakon provedene rasprave našao i izvedenih dokaza da je do štete na svježemu mesu koje je prevozio tužitelj, tj. do umanjenja kvalitete mesa do 10% došlo zbog toga što odnosno meso nije bilo pravilno hladjeno, i to radi kvara na rashladnim uređajima. Obzirom na to jer se radi o ugovoru o osiguranju jamstva, nastala je obaveza tuženomu da plati osiguraničku štetu, a ne postoji obaveza ni odgovornost tužitelja za nastalu štetu, pa su se stekli svi uvjeti za zahtjev tužiteljev s osnove osiguranja.

Presudu žalbom pobija tuženi zbog povreda formalnog i materijalnog prava, i predlaže da se pobijana presuda preinači i tužitelj odbije sa zahtjevom, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Tuženi smatra da zahtjev tužiteljev za naknadu štete iz osiguranja, a koja je šteta nastala zbog kvara na rashladnim uređajima, nije osnovan, jer da tužitelj nije dokazao da je do štete na mesu došlo zbog kvara na rashladnim uređajima. Tvrdi da iz zapisničke izjave vozača od 23. VI 1965. nije bilo navedeno da je bilo nekog kvara na uređajima za hladjenje, već nasuprot da je pošiljka bila uredno predana primaocu i da vozačima tužiteljevim nije ništa poznato o oštećenju mesa. Ovo da slijedi iz tužiteljeva dopisa broj 5246-05 od 19. VI 1965. i dopisa od 22. X 1965, te zapisničke izjave od 23. VI 1965. Smatra da prema tome tužitelj nije dokazao da je osigurana šteta na robi nastala s razloga koji bi mu davali pravo zahtjeva na naknadu iz osiguranja. Tvrdi da su prema tvrdnjama tužiteljevim rashladni uređaji bili ispravni, pa stoga da sud nije imao osnove za donošenje presude.

Žalba tuženoga nije osnovana.

Prvostepeni sud je donio svoju presudu na osnovi izvedenih dokaza u toku spora, a napose na osnovi iskaza šoferovih svjedoka, koji su saslušani pred sudom izjavili da je do kvara mesa stvarno došlo zbog kvara na rashladnim uređajima, i to upravo na gumenom plovku, koji unatoč pokušajima nisu sami mogli otkloniti sve do povratka u Zagreb. Nadalje su svjedoci objasnili zašto su prije dali drukčiji iskaz u pogledu stanja i funkcioniranja rashladnih uređaja na kamionu. Da su iskazi svjedoka dati pred sudom istiniti, sud također utvrđuje na temelju nalaza općinskog veterinarskog inspektora Općine Forlim Popoli od 26. V 1965. iz koga nalaza slijedi da je do štete tj. opadanja kvalitete mesa došlo zbog kvara na rashladnom uređaju.

Obzirom na to prvostepeni sud ocjenjujući izvedene dokaze i poklanjajući vjeru izvedenim dokazima, pravilno je postupio, te kad je iscrpno obrazložio svoje uvjerenje, nije u tom pogledu povrijedio zakon.

Tuženi u toku rasprave ni u žalbi nije iznio dokaze da uzroci kvara mesa nisu posljedica okolnosti za koje tuženi kao osiguratelj ne bi odgovarao, pa je stoga valjalo presuditi kao u dispozitivu.

G.B.